L I G J
Nr.8547, datë 11.11.1999

PËR RATIFIKIMIN E KONVENTËS "PËR NDALIMIN E PËRDORIMIT, TË MAGAZINIMIT, TË PRODHIMIT DHE TË TRANSFERIMIT TË MINAVE KUNDËR PERSONIT (MKP) DHE PËR SHKATËRRIMIN E TYRE"

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës dhe të nenit 17 të ligjit nr.8371, datë 9.7.1998 "Për lidhjen e traktateve dhe marrëveshjeve ndërkombëtare", me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

Neni 1

Ratifikohet konventa "Për ndalimin e përdorimit, të magazinimit, të prodhimit dhe të transferimit të minave kundër personit (MKP) dhe për shkatërrimin e tyre".

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.2488, datë 23.11.1999 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Rexhep Meidani

KONVENTA PËR NDALIMIN E PËRDORIMIT, MAGAZINIMIT, PRODHIMIT DHE TRANSFERIMIT TË MINAVE KUNDËR PERSONIT (MKP) DHE SHKATËRRIMIN E TYRE

HYRJE

Shtetet Palë

Të vendosura për t'u dhënë fund vuajtjeve dhe pasojave të shkaktuara nga MKP, të cilat vrasin apo gjymtojnë me qindra njerëz në javë, kryesisht civilë të pafajshëm e të pambrojtur e sidomos fëmijë, pengojnë zhvillimin ekonomik dhe rindërtimin, ndalojnë riatdhesimin e refugjatëve dhe lëvizjen e njerëzve brenda vendit, si dhe kanë pasoja të rënda për vite me radhë pas vendosjes së tyre;

Duke besuar në nevojën për të bërë ç'është e mundur në ndihmesën për një punë të frytshme dhe të koordinuar për t'i bërë ballë sfidës së heqjes së MKP, të vendosura kudo në botë, si dhe për të siguruar shkatërrimin e tyre;

Me dëshirën për të bërë ç'është e mundur për të ndihmuar në përkujdesjen dhe rehabilitimin e viktimave të minave, përfshi këtu edhe riintegrimin social e ekonomik të tyre;

Duke njohur faktin se një ndalim i plotë i MKP do të përbëjë gjithashtu edhe një masë të rëndësishme në ndërtimin e masave të besimit;

Duke përshëndetur adoptimin e Protokollit për Ndalimin ose Kufizimin e Përdorimit të Minave, kurtheve dhe të tjera të ngjashme me to, siç përmendet në 3 maj 1996, në shtojcën e Konventës për Ndalimin ose Kufizimin e Përdorimit të disa Armëve Konvencionale, të cilat mund të shkaktojnë vuajtje të gjata, ose të kenë efekte diskriminuese, si dhe u bëhet thirrje për një ratifikim të shpejtë të gjithë atyre shteteve që nuk e kanë ratifikuar këtë protokoll;

Duke përshëndetur gjithashtu Rezolutën 51/45 S, datë 10 dhjetor 1996 të Asamblesë së Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara, e cila fton të gjitha shtetet për të vazhduar me rigorozitet dhe efikasitet zbatimin e ligjeve dhe marrëveshjeve ndërkombëtare për ndalimin e përdorimit, grumbullimit, prodhimit dhe transferimit të MKP;

Duke përshëndetur të gjitha masat e marra në vitet e mëparshme, si në aspektin dypalësh ashtu

edhe në atë shumëpalësh, që synojnë ndalimin, kufizimin apo pezullimin e përdorimit, grumbullimit, prodhimit dhe transferimit të MKP;

Duke nënvizuar faktin që ndërgjegjja publike karakterizohet nga parimet humanitare dhe kjo karakterizohet nga thirrja për të ndaluar plotësisht MKP, si dhe duke njohur përpjekjet e bëra për këtë qëllim nga Kryqi i Kuq Ndërkombëtar, Lëvizja e Gjysmëhënës së Kuqe, fushatën ndërkombëtare për ndalimin e minave, si dhe të shumë organizatave joqeveritare në mbarë botën;

Duke kujtuar Deklaratën e Ottavës së 5 tetorit 1996 dhe Deklaratën e Brukselit të 27 qershorit 1997, të cilat ftojnë komunitetin ndërkombëtar për të diskutuar mbi hartimin e një marrëveshjeje ndërkombëtare ligjore për ndalimin e përdorimit, magazinimit, prodhimit dhe transferimit të MKP;

Duke shprehur dëshirën për anëtarësimin e të gjitha shteteve në këto konventa, si dhe vendosmërinë për të punuar së bashku kudo ku të jenë anëtarësuar, në Kombet e Bashkuara, Konferencën për Çarmatimin, organizatat rajonale, Konferencën për Rishikimin e Konventës për Ndalimin ose Kufizimin e Përdorimit të disa Armëve Konvencionale, të cilat mund të shkaktojnë vuajtje të vazhdueshme, ose që kanë efekte diskriminuese;

Duke u bazuar në parimet e ligjeve humanitare ndërkombëtare, ku e drejta e palëve në një konflikt të armatosur për të zgjedhur metodat dhe mjetet e luftës është e pakufizuar, në parimin që ndalon përdorimin në një konflikt të armatosur të armëve, predhave dhe të metodave të luftës të një natyre që shkaktojnë vuajtje pafund, si dhe në parimin se duhet bërë dallim midis civilëve dhe luftëtarëve;

Ranë dakord si më poshtë:

Neni 1
Detyrime të përgjithshme

1. Çdo Shtet Palë nuk do të lejohet në asnjë rrethanë :

a) të përdorë MKP;

b) të zhvillojë, prodhojë, përftojë, stokojë, ruajë a të transferojë te dikush tjetër, direkt apo indirekt MKP;

c) të ndihmojë, inkurajojë a të detyrojë në çdo lloj mënyre qoftë, ndonjë tjetër për ta angazhuar në ndonjë aktivitet që ndalohet nga Shtetet Palë të kësaj konvente.

2. Çdo Shtet Palë do të marrë përsipër të shkatërrojë ose të sigurojë shkatërrimin e MKP, në përputhje me dispozitat e kësaj Konvente.

Neni 2
Përkufizime

1. Me "MKP" nënkuptohet një minë e caktuar që shpërthen nga prania, afrimi apo kontakti me një person dhe për pasojë shkakton paaftësinë, gjymtimin apo vrasjen e një a më shumë njerëzve. Minat e caktuara për të shpërthyer nga prania, afrimi apo kontakti me një mjet transporti, por që janë të pajisura me mjete sigurimi, nuk konsiderohen MKP.

2. Me "minë" nënkuptojmë një municion të caktuar për t'u vendosur nën, mbi apo afër tokës, ose në një sipërfaqe tjetër, me qëllimin për të shpërthyer nga prania, afrimi ose kontakti me një person apo mjet transporti.

3. Me "mjet sigurimi" nënkuptojmë mjetin që mbron minën apo pjesë të saj të bashkuara ose të vendosura nën të dhe që aktivizohet kur bëhet ndonjë veprim për ta ngacmuar me qëllim ose jo.

4. Me "transferim" nënkuptohet lëvizja mekanike e MKP brenda ose jashtë territorit kombëtar, ndryshimi i emërtimit ose i të dhënave të kontrollit, por nuk nënkuptohet transferimi i territoreve që kanë MKP të vendosura në të.

5. Me "zonë të minuar" nënkuptojmë një zonë e cila është e rrezikshme nga prania ose dyshimi se ka prani të minave në të.

Neni 3
Përjashtimet

1. Pavarësisht nga detyrimet e përgjithshme në nenin 1, ruajtja ose transferimi i një MKP për

zhvillimin e stërvitjeve, pastrimin ose teknikën e shkatërrimit të minave është i lejuar. Numri i minave të tilla nuk duhet të kalojë minimumin absolut të domosdoshëm për qëllimet e mësipërme.

2. Transferimi i MKP për qëllimin e shkatërrimit të tyre është i lejuar.

Neni 4

Shkatërrimi i magazinimeve të MKP

Përveç sa thuhet në nenin 3, çdo Shtet Palë merr përsipër të shkatërrojë ose të garantojë shkatërrimin e të gjitha magazinimeve të MKP, që janë nën juridiksion ose kontroll të tij, sa më shpejt që të jetë e mundur, por jo më vonë se 4 vjet mbas hyrjes në fuqi të kësaj marrëveshjeje për Shtetin-Palë.

Neni 5

Shkatërrimi i MKP në fushat e minuara

1. Çdo Shtet-Palë merr përsipër të shkatërrojë ose të garantojë shkatërrimin e të gjitha MKP në fushat e minuara në juridiksionin ose kontrollin e tij, sa më shpejt që të jetë e mundur, por jo më vonë se 10 vjet mbas hyrjes në fuqi të kësaj marrëveshjeje për Shtetin-Palë.

2. Çdo Shtet-Palë duhet të bëjë përpjekje për të përcaktuar të gjitha sipërfaqet në të cilat MKP janë të njohura ose dyshohet të jenë vendosur dhe do të garantojë që të gjitha MKP në fushat e minuara janë të shënuara, monitoruara, të mbrojtura me rrethim ose mjete të tjera, të garantojë përjashtimin efektiv të civilëve deri sa të gjitha MKP të jenë shkatërruar. Shënimi i fushave të minuara duhet të bëhet sipas standardeve ndërkombëtare.

3. Në qoftë se një Shtet-Palë beson se ai do të jetë i paaftë të shkatërrojë ose të garantojë shkatërrimet e të gjitha MKP, referuar sipas paragrafit 1 brenda asaj periudhe kohe, ai mund të paraqesë një kërkesë në një nga takimet ose konferencat e Shteteve-Palë 137 për një zgjatje të afatit kohor për më shumë se 10 vjet.

4. Kërkesa duhet të përmbajë:

a – kohëzgjatjen e afatit të propozuar;

b – një shpjegim të detajuar të arsyeve për afatin e propozuar duke përfshirë:

- përgatitjen dhe statusin e punës së programeve kombëtare të çminimit;
- mjetet financiare dhe teknike të parashikuara për shkatërrimin e të gjitha MKP;
- rrethanat të cilat pengojnë aftësinë e Shtetit-Palë për shkatërrimin e të gjitha MKP në fushat e minuara;

c – ndikimet humanitare, sociale, ekonomike dhe mjedisore të zgjatjes së afatit;

d – ndonjë tjetër informacion përkatës të kërkesës për zgjatjen e afatit të propozuar.

5. Takimi i Shteteve-Palë ose Konferenca e rishikimit merr në konsideratë faktorët që jepen në paragrafin 4, vlerëson kërkesën dhe vendos me shumicë votash të Shteteve-Palë të pranishme.

Neni 6

Bashkëpunimi ndërkombëtar dhe ndihma

1. Në përmbushjen e detyrimeve të veta, sipas kësaj konvente, çdo Shtet-Palë ka të drejtë të kërkojë dhe të japë ndihmë, kur është e mundur, për shtetet e tjera.

2. Çdo Shtet-Palë do të marrë përsipër të lehtësojë dhe do të ketë të drejtë të marrë pjesë në shkëmbimin e pajisjeve, materialeve dhe të informacioneve shkencore e teknike që kanë të bëjnë me zbatimin e kësaj konvente.

3. Çdo Shtet-Palë që i ka mundësitë, do të japë asistencë për përkujdesjen dhe rehabilitimin, riintegrimin social dhe ekonomik të viktimave të minave dhe për programet e çminimit. Një asistencë e tillë mund të sigurohet, ndër të tjera, nëpërmjet sistemit të Kombeve të Bashkuara, institucioneve dhe organizatave ndërkombëtare, rajonale e kombëtare, Komitetit Ndërkombëtar të Kryqit të Kuq, Kryqit të Kuq Kombëtar, shoqatave të Gjysmëhënës së Kuqe dhe Federatës së saj Ndërkombëtare, organizatave joqeveritare, si dhe mbi baza dypalëshe.

4. Çdo Shtet-Palë, që i ka mundësitë, do të japë asistencë për shkatërrimin e stoqeve të MKP.

5. Çdo Shtet-Palë do të marrë përsipër të japë informacion mbi të dhënat bazë për pastrimin e

minave nëpërmjet sistemit të Kombeve të Bashkuara, veçanërisht ato që kanë të bëjnë me mjetet dhe teknologjitë e ndryshme që duhen për pastrimin e minave, listën e ekspertëve, agjencitë e specializuara ose pikat e kontaktit për pastrimin e minave.

6. Shtetet-Palë mund t'u kërkojnë Kombeve të Bashkuara, organizatave rajonale, Shteteve të tjera Palë ose organizmave të tjerë ndërqeveritarë ose joqeveritarë, të ndihmojnë autoritetet e tyre në hartimin e programit kombëtar për çminimin, si dhe për të përcaktuar ndër të tjera:

a) shtrirjen dhe fushën e veprimit të MKP,

b) burimet financiare, teknologjike dhe njerëzore që kërkohen për zbatimin e programit,

c) përcaktimin e numrit të viteve që duhen për shkatërrimin e të gjitha MKP në fushat e minuara që ndodhen nën juridiksionin, kontrollin apo që i përkasin shtetit palë,

d) aktivitetet që duhen kryer për të zvogëluar incidentet nga minat, të cilat shkaktojnë gjymtime dhe vdekje,

e) ndihmë për viktimat e minave,

f) marrëdhëniet midis Qeverisë së Shtetit-Palë të interesuar dhe organizatave qeveritare, ndërqeveritare dhe joqeveritare për zbatimin e programit.

7. Çdo Shtet-Palë që merr dhe jep asistencë sipas dispozitave të këtij neni do të kooperojë që programi i asistencës të zbatohet i plotë dhe sa më shpejt.

Neni 7

Masat e transparencës

1. Çdo Shtet Palë do të raportojë tek Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara sa më shpejt dhe jo më vonë se 180 ditë nga hyrja në fuqi e kësaj Konvente për Shtetin Palë:

a) masat kombëtare të marra për zbatimin e nenit 9;

b) sasinë totale të stoqeve të MKP që ka në zotërim apo që ndodhen nën juridiksionin a kontrollin e tij, përfshi tipet dhe në rast se ka mundësi, sasinë numerike të çdo tipi MKP që ndodhet në stoqe;

c) përcaktimin e të gjitha fushave të minuara ose që dyshohen se janë të minura, të cilat i zotëron, i ka nën juridiksion apo nën kontrollin e tij, duke përfshirë sa më shumë hollësira mbi tipin dhe sasinë e minave për çdo fushë të minuar dhe ku janë vendosur ato;

d) tipet, madhësitë dhe, kur është e mundur, numrin e të gjitha MKP të mbajtura a të transferuara për zhvillimin e stërvitjeve mbi shpërthimin e minave, pastrimin e tyre, shkatërrimin e teknikës, ose transferimin për qëllim shkatërrimi, siç lejohen nga institucionet e Shtetit Palë për mbajtjen dhe transferimin e MKP sipas nenit 3;

e) statusi i programit për lehtësimin e konvertimit ose të prishjes së porosive për prodhimin e minave;

f) statusi i programit për shkatërrimin e MKP në përputhje me nenet 4 dhe 5, përfshi hollësitë mbi metodat që do të përdoren për shkatërrimin, vendndodhjen e vendeve të shkatërrimit, si dhe masat që do të merren për ruajtjen e mjedisit;

g) tipet dhe sasinë e MKP të shkatërruara pas hyrjes në fuqi të kësaj konvente për Shtetin Palë, duke përfshirë sasinë e secilit tip të MKP të shkatërruara, sipas nenit 4 dhe 5, veç e veç dhe, kur ka mundësi, numrin e secilit tip të MKP kur shkatërrimi bëhet sipas nenit 4;

h) karakteristikat teknike të secilit tip të MKP të prodhuara, për të zgjeruar njohuritë, si dhe ato që janë në përdorim ose që zotërohen nga Shteti Palë, duke dhënë kur është e arsyeshme, lloje të tilla informacionesh që lehtësojnë identifikimin dhe pastrimin e MKP. Ky informacion duhet të përmbajë, të paktën, dimensionet, shkrehësat, lëndën eksplozive, përmbajtjen e metalit, fotografim me ngjyra dhe informacione të tjera që lehtësojnë pastrimin e MKP;

i) Masat e marra për një sensibilizim të menjëhershëm dhe efektiv të popullatës në lidhje me zonat e identifikuara sipas paragrafit 2 të nenit 5.

2. Informacioni i dhënë në përputhje me këtë nen, do të jepet nga Shtetet Palë çdo vit, duke mbuluar vitin e fundit kalendarik dhe raportohet te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara jo më vonë se data 30 prill e çdo viti.

3. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, raporte të tilla ua transmeton të gjitha

Shteteve Palë.

Neni 8

Lehtësimi dhe sqarimet për zbatimin e detyrimeve

1. Shtetet Palë bien dakord të konsultohen e të kooperojnë midis tyre për zbatimin e dispozitave të kësaj konvente, si dhe të punojnë së bashku për të lehtësuar zbatimin nga ana e Shteteve Palë të detyrimeve të tyre që rrjedhin nga kjo konventë.

2. Në rast se një a më shumë Shtete Palë dëshirojnë të sqarojnë dhe zgjidhin çështje në lidhje me zbatimin e dispozitave të kësaj konvente nga një Shtet tjetër Palë, ata mund të paraqesin nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara një kërkesë për sqarim për Shtetin tjetër Palë. Kjo kërkesë duhet të shoqërohet me të gjitha informacionet e nevojshme dhe të bëhet kujdes që në të të evitohen abuzimet. Shteti Palë që merr kërkesën për sqarim duhet që brenda 28 ditëve, nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, të bëjë sqarimet e nevojshme për ato çka kërkohen nga shteti që ka bërë kërkesën.

3. Në rast se shteti që ka bërë kërkesën nuk merr përgjigje nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara brenda datës së parshikuar ose e gjykon përgjigjen e dhënë si të pakënaqshme, ai, nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, mund ta shtrojë çështjen në mbledhjen e Shteteve Palë. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara ua transmeton çështjen të gjitha Shteteve Palë, shoqëruar me të gjitha hollësitë që përmban kërkesa për sqarim.

4. Pa pritur thirrjen e Mbledhjes së Shteteve Palë, çdo Shtet Palë mund t'i kërkojë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, që ai të përdorë kompetencat e tij për të lehtësuar sqarimin e kërkesës.

5. Shteti-Palë, që ka bërë kërkesën, mund të propozojë, nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara thirrjen e një mbledhjeje të posaçme për të diskutuar mbi çështjen. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, nëpërmjet një komunikate ua përcjell këtë propozim Shteteve Palë të interesuara, si dhe të gjitha Shteteve të tjera Palë, duke nënvizuar se ai është në favor të kërkesës për thirrjen e një mbledhjeje të posaçme. Në rast se brenda 14 ditëve nga dërgimi i komunikatës, të paktën një e treta e Shteteve Palë është shprehur në favor të thirrjes së mbledhjes së posaçme, atëherë Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara thërret mbledhjen brenda 14 ditëve në vazhdim.

6. Kur mbledhja e Shteteve Palë, ose mbledhja e posaçme e Shteteve Palë, zhvillohet, së pari do të përcaktojë se si do të shqyrtohet çështja, duke mbajtur parasysh të gjitha informacionet e dhëna nga Shtetet Palë të interesuara. Si Mbledhja e Shteteve Palë, ashtu edhe ajo e posaçme, duhet të bëjnë të gjitha përpjekjet për të marrë një vendim me konsensus. Në rast se një gjë e tillë është konsumuar dhe nuk ka dhënë rezultat, atëherë vendimi merret me shumicën e votave të Shteteve Palë të pranishme në votim.

7. Të gjitha Shtetet Palë do të bashkëpunojnë ngushtë me Mbledhjen e Shteteve Palë, apo me Mbledhjen e Posaçme të Shteteve Palë, duke përmbushur detyrimet e tyre në të mirë të zgjidhjes së çështjes, përfshi edhe dërgimin e misioneve të verifikimit, që autorizohen konform paragrafit

8. Mbledhja e Shteteve Palë apo Mbledhja e Posaçme e Shteteve Palë, mund të autorizojë mision vlerësimi dhe të vendosë për mandatin e tij me shumicën e Shteteve Palë të pranishme në votim. Shteti që bën kërkesën mund të ftojë në çdo kohë mision vlerësimi në territorin e tij. Një mision i tillë kryhet pa ndonjë vendim të Mbledhjes së Shteteve Palë apo të Mbledhjes së Posaçme të Shteteve Palë. Misioni i përbërë prej 9 ekspertësh, i caktuar dhe miratuar në përputhje me paragrafin 9 dhe 10, mund të mbledhë të dhëna shtesë edhe në vende të tjera të lidhura direkt me çështjen.

9. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, do të përgatisë dhe dërgojë një listë me emrat, kombësitë dhe të dhëna të tjera që lidhen me ekspertët dhe ua dërgon atë të gjitha Shteteve Palë. Secili nga ekspertët e përfshirë në këtë listë, mund të marrë pjesë në të gjitha misionet e vlerësimit, përjashtuar rastin kur një Shtet Palë e konsideron të papranueshëm. Në rast mospranimi, eksperti nuk do të marrë pjesë në misionin e vlerësimit që kryhet në territorin e atij vendi ose në ato territore që janë nën juridiksionin a kontrollin e tij.

10. Me të marrë kërkesën nga Mbledhja e Shteteve Palë, apo nga Mbledhja e Posaçme e Shteteve Palë, Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, pas konsultimeve me Shtetin Palë që

ka bërë kërkesën, cakton anëtarët dhe shefin e misionit. Shtete Palë që lidhen me çështjen nuk caktohen në mision. Anëtarët e misionit gëzojnë privilegjet dhe imunitetin sipas nenit IV të Konventës mbi Privilegjet dhe Imunitetin e Kombeve të Bashkuara, miratuar me 13 shkurt 1946.

11. Brenda 72 orëve nga njoftimi, anëtarët e misionit të vlerësimit do të mbërrijnë në territorin e Shtetit Palë. Shteti Palë merr të gjitha masat administrative për të pritur, transportuar dhe për akomodimin e misionit, si dhe është përgjegjës për sigurimin e misionit për sa kohë që ai do të qëndrojë në territorin e tij apo në atë territor që ai ka nën kontroll.

12. Pa asnjë paragjykim për sovranitetin e Shtetit Palë, misioni i vlerësimit mund të marrë me vete pajisjet e nevojshme që i duhen ekskluzivisht vetëm për të mbledhur të dhëna për zbatimin e detyrës. Me të mbërritur, misioni vë në dijeni Shtetin Palë për pajisjet që ka sjellë për t'i përdorur gjatë vlerësimit.

13. Shteti Palë bën të gjitha përpjekjet për të siguruar që misioni i vlerësimit të flasë me çdo person, i cili mund të jetë i aftë të japë informacione për çështjen.

14. Shteti Palë lejon misionin e vlerësimit të hyjë në zonat dhe instalimet që ai ka nën kontroll, kur kërkohen të mblidhen fakte që lidhen me të. Kjo mund të jetë edhe subjekt për t'u marrë vesh kur Shteti Palë i konsideron të nevojshme për :

a) mbrojtjen e pajisjeve, informacioneve dhe zonave delikate,

b) respektimin e detyrimeve që rrjedhin nga Kushtetuta e Shtetit Palë mbi pronësinë, kërkimet apo detyrime të tjera,

c) ruajtja fizike dhe përkujdesja për anëtarët e misionit të vlerësimit.

Kur Shteti Palë paraqet probleme të tilla, ai mund të bëjë përpjekje të arsyeshme për të demonstruar mjete alternative që vërtetojnë angazhimin e tij në zbatimin e kësaj konvente.

15. Misioni i vlerësimit mund të qëndrojë në territorin e Shtetit Palë jo më shumë se 14 ditë, si dhe në një vend të veçantë jo më shumë se 7 ditë, kur nuk është rënë dakord ndryshe.

16. Çdo informacion i dhënë në konfidencë dhe që nuk lidhet me çështjen e misionin e vlerësimit, do të trajtohet në baza konfidenciale.

17. Misioni i vlerësimit do të raportojë, nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara në Mbledhjen e Shteteve Palë ose në Mbledhjen e Posaçme të Shteteve Palë mbi rezultatet e vlerësimit të bërë.

18. Mbledhja e Shteteve Palë ose Mbledhja e Posaçme e Shteteve Palë, do të marrë në shqyrtim informacionin përkatës, përfshi raportin e misionit të vlerësimit dhe vendos për masat që duhet të marrë Shteti Palë, si dhe cakton edhe afatet përkatëse. Shteti Palë do të raportojë për zbatimin e secilës masë.

19. Mbledhja e Shteteve Palë ose Mbledhja e Posaçme e Shteteve Palë, mund t'u rekomandojë Shteteve Palë të interesuara rrugët dhe mjetet për sqarimin e zgjidhjen e çështjeve në shqyrtim, përfshi edhe ndërmarrjen e procedurave të përshtatshme në përputhje me ligjet ndërkombëtare.

20. Mbledhja e Shteteve palë ose Mbledhja e Posaçme e Shteteve Palë do të bëjë të gjitha përpjekjet për të marrë vendet e saj sipas paragrafit 18 dhe 19 me konsensus. Ndryshe, vendos me dy të tretat e Shteteve Palë, të pranishme në votim.

Neni 9

Masat kombëtare të zbatimit

Çdo Shtet Palë do të hartojë legjislacionin përkatës, administrativ a masa të tjera, përfshi këtu vendosjen e dënimeve penale për të parandaluar dhe dhënë fund çdo aktiviteti që ndërmerret nga persona ose në territorin nën juridiksion a nën kontrollin e tij e që i ndalohen Shtetit Palë me anë të kësaj konvente.

Neni 10

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

1. Çdo Shtet Palë do të konsultohet dhe do të bashkëpunojë me të tjerët për të zgjidhur çdo mosmarrëveshje që lidhet me zbatimin apo interpretimin e kësaj konvente. Çdo Shtet Palë do të paraqesë të gjitha mosmarrëveshjet në Mbledhjen e Shteteve Palë.

2. Mbledhja e Shteteve Palë duhet të kontribuojë për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve me

çfarëdo mjeti që ajo e gjykon të dobishëm, si dhe duke u bërë thirrje shteteve në mosmarrëveshje të fillojnë ndërmarrjen e procedurave të zgjidhjes, duke sugjeruar edhe afatet për çdo procedurë të rënë dakord.

3. Ky nen nuk paragjykon dispozitat e kësaj konvente në lehtësimin e zbatimit dhe sqarimit të saj.

Neni 11

Mbledhja e Shteteve PalëShtetet Palë do të takohen rregullisht me qëllim që të shqyrtojnë çdo çështje që lidhet me zbatimin e kësaj konvente përfshi:

a) funksionimin dhe statusin e kësaj konvente;

b) çështje që rrjedhin nga zbatimi i dispozitave të kësaj Konvente;

c) bashkëpunimi ndërkombëtar dhe ndihma sipas nenit 6;

d) zhvillimin e teknologjisë për pastrimin e minave;

e) detyrimet e Shteteve Palë sipas nenit 8;

f) vendimet që lidhen me detyrimet e Shteteve Palë sipas nenit 5.

2. Mbledhja e parë e Shteteve Palë do të thirret nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, një vit pas hyrjes në fuqi të kësaj konvente, mbledhjet e tjera që pasojnë do të thirren një herë në vit nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, deri sa të mblidhet Konferenca e Parë e Rishikimit.

3. Sipas kushteve që jepen në nenin 8, Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara mund të thërrasë mbledhje të posaçme të Shteteve Palë.

4. Shtetet jopalë në këtë konventë, si dhe Kombet e Bashkuara, institucione apo organizata ndërkombëtare, Komiteti Ndërkombëtar i Kryqit të Kuq dhe organizata joqeveritare, mund të ftohen për të marrë pjesë në mbledhje si vëzhgues, në përputhje me procedurat e rëna dakord.

Neni 12

Konferencat e rishikimit

1. Konferenca e Rishikimit mund të thirret nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara pasi kanë kaluar 5 vjet nga hyrja në fuqi e kësaj konvente. Konferencat e tjera të rishikimit mund të thirren me kërkesën e një ose disa Shteteve Palë, por gjithnjë pa cenuar intervalin prej 5 vitesh. Të gjitha Shtetet Palë në këtë konventë do të ftohen në konferencat e rishikimit.

2. Qëllimi i Konferencës së Rishikimit do të jetë :

a) rishikimi i funksionimit dhe statusit të kësaj konvente;

b) shqyrtimi i nevojave dhe intervalit midis mbledhjeve të Shteteve Palë sipas paragrafit 2, neni 11;

c) të marrë vendime sipas nenit 5;

d) të miratojë, kur është e nevojshme, në raportin final, konkluzionet që lidhen me zbatimin e kësaj konvente.

3. Shtetet jopalë në këtë konventë, si dhe Kombet e Bashkuara, intitucionet e organizatat ndërkombëtare, Komiteti Ndërkombëtar i Kryqit të Kuq, si dhe organizatat joqeveritare, mund të ftohen në konferencat e rishikimit si vëzhgues brenda rregullave të rëna dakord.

Neni 13

Amendamentet

1. Në çdo kohë pas hyrjes në fuqi të kësaj konvente, secili Shtet Palë mund të propozojë ndryshime në konventë. Çdo propozim depozitohet dhe u bëhet i ditur të gjitha Shteteve Palë. Ai shqyrtohet në një konferencë amendimi që thirret për këtë qëllim. Në rast se shumica bie dakord brenda 30 ditëve nga marrja njoftim për propozimin, atëherë thirret konferenca e amendimit në të cilën ftohen të gjitha Shtetet Palë.

2. Shtetet jopalë në këtë konventë, si dhe Kombet e Bashkuara, institucionet e organizatat ndërkombëtare, Komiteti Ndërkombëtar i Kryqit të Kuq, si dhe organizatat joqeveritare mund të ftohen në konferencat e amendimit si vëzhgues brenda rregullave të rëna dakord.

3. Konferenca mund të zëvendësojë mbledhjen e radhës të Shteteve Palë ose të Konferencës

së Rishikimit, kur për këtë është dakord shumica e Shteteve Palë.

4. Çdo ndryshim në këtë konventë do të miratohet nga shumica e dy të tretave e Shteteve Palë të pranishme dhe që votojnë për ndryshimin. Çdo ndryshim u transmetohet të gjitha Shteteve Palë.

5. Çdo ndryshim i kësaj konvente hyn në fuqi për të gjitha Shtetet Palë të kësaj konvente pas depozitimit në sekretari të dokumenteve të ratifikimit.

Neni 14

Shpenzimet

1. Shpenzimet për Mbledhjen e Shteteve Palë, Mbledhjen e Posaçme të Shteteve Palë, Konferencat e Rishikimit dhe për konferencat e amendimit do të mbulohen nga Shtetet Palë dhe ato jopalë që marrin pjesë në to, në përputhje me normat e Kombeve të Bashkuara që rregullojnë këto çështje.

2. Shpenzimet që i duhen Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara në zbatim të neneve 7 dhe 8 dhe shpenzimet për misionet e vlerësimit mbulohen nga Shtetet Palë sipas normave të Kombeve të Bashkuara që rregullojnë këto çështje.

Neni 15

Nënshkrimi

Kjo koventë, e hartuar në Norvegji më 18 shtator 1997, do të jetë e hapur për nënshkrim në Ottava, Kanada, për të gjitha shtetet nga 3 dhjetori 1997 deri në 4 dhjetor 1997, si dhe në Shtabin e Kombeve të Bashkuara në New York, nga 5 dhjetori 1997 deri në hyrjen e saj në fuqi.

Neni 16

Ratifikimi, pranimi, miratimi ose aprovimi

1. Kjo konventë është objekt ratifikimi, pranimi ose miratimi për nënshkruesit.

2. Ajo do të jetë e hapur për miratim për çdo shtet që nuk e ka nënshkruar konventën.

3. Dokumentet e ratifikimit, pranimit, miratimit apo aprovimit duhen të depozitohen në sekretari.

Neni 17

Hyrja në fuqi

1. Kjo konventë do të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit të gjashtë mbas muajit në të cilin është depozituar dokumenti i 40-të i ratifikimit, pranimit, miratimit apo aprovimit.

2. Për ndonjë Shtet Palë, i cili i depoziton dokumentet e ratifikimit, pranimit, miratimit apo aprovimit, pas datës kur është bërë depozitimi i dokumentit të 40-të të ratifikimit, pranimit, miratimit apo aprovimit, kjo konventë hyn në fuqi ditën e parë të muajit të gjashtë, pas datës në të cilën shteti ka depozituar dokumentet e ratifikimit, pranimit, miratimit apo aprovimit.

Neni 18

Zbatime të përkohshme

Ndonjë Shtet Palë mundet që, në kohën e ratifikimit, pranimit, miratimit apo aprovimit, të deklarojë se ai përkohësisht do të zbatojë paragrafin 1 të nenit 1 të kësaj Konvente gjatë hyrjes në fuqi të saj.

Neni 19

Rezervat

Nenet e kësaj Konvente nuk do të jenë objekt rezervash.

Neni 20
Kohëzgjatja dhe tërheqja

1. Kjo Konventë do të ketë kohëzgjatje të pakufizuar.

2. Çdo Shtet Palë, në përputhje me sovranitetin e tij, ka të drejtë të tërhiqet nga kjo Konventë. Ai duhet t'ua njoftojë tërheqjen të gjitha Shteteve Palë, si dhe Këshillit të Sigurimit të Kombeve të Bashkuara. Dokumenti i tërheqjes duhet të përmbajë një shpjegim të plotë për arsyet e tërheqjes.

3. Një tërheqje hyn në fuqi gjashtë muaj pas depozitimit të instrumentit të tërheqjes. Në rast se në fund të kësaj periudhe prej gjashtë muajsh, Shteti Palë që ka bërë tërheqjen angazhohet në një konflikt të armatosur, tërheqja hyn në fuqi pas përfundimit të këtij konflikti.

4. Tërheqja e një Shteti Palë nga kjo konventë, nuk do të ndikojë në detyrën e shteteve për të vazhduar përmbushjen e detyrimeve të tyre që rrjedhin nga ligjet ndërkombëtare.

Neni 21
Sekretari

Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara është njëkohësisht edhe Sekretar i kësaj Konvente.

Neni 22
Tekstet autentike

Origjinali i kësaj Konvente në gjuhët arabisht, kinezçe, angleze, franceze, ruse dhe spanjolle është autentik dhe depozitohet te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.